

8b piątek 26.02.2021

1. Matematyka Teams

Temat: Pole powierzchni i objętość graniastosłupa- c.d.

Rozwiązujemy zadania z podręcznika str.170 zad.4

str. 171 zad. 5 i 6

2 Wychowanie fizyczne Teams (p. Ilczuk)

Temat: Gry i zabawy z piłką w domu.

<https://www.youtube.com/watch?v=umyjvulRVvw>

2. Wychowanie fizyczne Teams

Temat: Substancje odżywcze i ich wpływ na organizm.\

Lekcja na platformie Teams

3. Informatyka Teams

Lekcja online - Teams

Temat. Kości zostały rzucone.

1. Zapoznaj się z lekcją Kości zostały rzucone w podręczniku s. 114 – 118.
2. Wszystkie materiały do lekcji znajdują się w na Teams w plikach w folderze 26.02.2021 materiały.
3. Wykonujemy ćwiczenie tak jak pokazane jest na filmie.

4. W osobnym arkuszu wykonujemy zadanie 1 s. 118 z podręcznika.
5. Dla chętnych zadanie 2 s. 118 z podręcznika (też w osobnym arkuszu).
6. Pracę zapisz jako rzut_kostka_imię_nazwisko_klasa_26.02.2021 i prześlij do 02.03.2021 na adres email hzagrodnik@sp22sosnowiec.onmicrosoft.com
- 7. Nie zamieszczamy prac w plikach na Teams ani na czacie.**

Pozdrawiam

H. Zagrodnik

14. J.angielski Teams

Topic: Poland. Come on! Praca projektowa o słynnych sportowcach.

Wykonaj prezentację (oczywiście w j.angielskim) nt. słynnego/ znanego/ ulubionego sportowca - Polaka.

Zanim przystąpisz do pracy zapoznaj się z tekstem na str.83 w podręczniku: POLISH STAR ATHLETES.

Teksty o Irenie Szewińskiej, Robercie Korzeniowskim i Anicie Włodarczyk uzupełnij słówkami z ramki - zad.9/83

Prezentację przyślij na maila: agnieszka.figa@gmail.com do 6 marca.

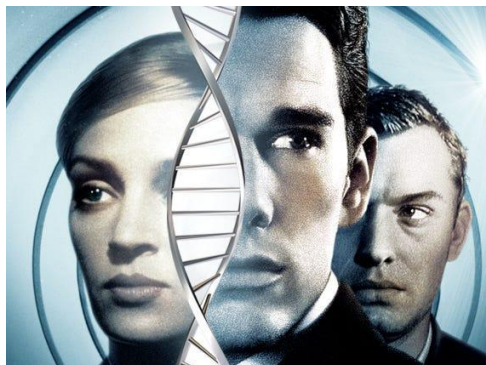
Pracujemy na Teams/zk więc mam nadzieję, że niektórzy z Was spędzą ten czas twórczo. Pamiętajcie o ważnych informacjach - np.: źródło/ adres strony z której korzystaliście.

Miłej pracy:) i spokojnego weekendu:)

5.J. Polski TEAMS

J. polski – lekcja na Teams

T: Utopia a szczęście(materialy do lekcji znajdziesz w podręczniku str. 190-193)

1. Podyskutujemy o tym , jak wyglądałoby nasze dzieciństwo bez rysunków, obrazków , baśni i zmyślonych opowieści.
2. Przeczytamy fragment powieści „Długa utopia”(podręcznik st. 190-193)
3. W postaci tabeli ujmemy zalety i wady życia w Zagrodzie
4. Obejrzymy fragment filmu „Gattaka. Szok przyszłości”

Praca domowa

Wyobraź sobie , że czeka Cię półroczny pobyt na bezludnej wyspie. Mogłyby Ci towarzyszyć 4 osoby, napisz jakie kryterium wyboru zastosowałabyś/ zastosowałabyś, kompletując grupę. Uargumentuj swój wybór.

6.Historia

Historia

T: Lech Wałęsa – symbol „Solidarności”

1. Na podstawie wiadomości z podręcznika, poniższej notatki oraz filmu „Wałęsa . Człowiek z nadziei”, wykonaj mapę myśli o przywódcy „Solidarności”

Urodził się 29 września 1943 r. w Popowie w gminie Tłuchowo w obecnym województwie kujawsko-pomorskim. Wychowywał się w wielodzietnej, wiejskiej rodzinie. Ukończył zasadniczą szkołę mechanizacji rolnictwa i w latach 1961–1967, z przerwą na służbę wojskową, pracował jako elektromechanik samochodowy w Państwowym Ośrodku Maszynowym w Łochocinie. W tym czasie należał do Związku Młodzieży Socjalistycznej i Związku Młodzieży Wiejskiej.

W 1967 r. zatrudnił się jako elektryk w Stoczni Gdańskiej. Dwa lata później ożenił się z Danutą z domu Gołoś. W grudniu 1970 r. brał aktywny udział w strajku w Stoczni Gdańskiej i został wybrany do pięcioosobowego komitetu strajkowego. Wtedy też po raz pierwszy został zauważony przez organy bezpieczeństwa. Jako aktywnego uczestnika protestu wezwano go na milicję i aresztowano na cztery dni. 29 grudnia 1970 r. podpisał zobowiązanie do współpracy i został zarejestrowany jako TW „Bolek”. W styczniu następnego roku brał udział w rozmowach stoczniowców z nowym I sekretarzem KC PZPR Edwardem Gierkiem.

Po Grudniu '70 Lech Wałęsa działał w oficjalnej Komisji Robotniczej, zajmując się sprawami bezpieczeństwa i higieny pracy. W 1976 r. za krytykę działalności związków zawodowych i władz stoczni został zwolniony z pracy. W latach 1976–1979 pracował jako elektryk w Zakładzie Remontowo-Budowlanym „Zremb”.

W 1978 r. nawiązał kontakt z organizatorami nielegalnych Wolnych Związków Zawodowych Wybrzeża. W grudniu tego roku wziął udział w składaniu wieńców ku czci ofiar Grudnia '70 obok bramy Stoczni Gdańskiej. Skazany został za to na karę grzywny, stracił również pracę.

Od stycznia 1979 r. był członkiem redakcji „Robotnika Wybrzeża” – pisma WZZ. Współpracował także z Komitetem Samoobrony Społecznej „KOR”. Kolportował niezależne wydawnictwa oraz organizował grupy WZZ. Wielokrotnie zatrzymywała go milicja. Choć posiadał już wtedy liczną rodzinę, nie zaprzestał działalności. Był jednym z kilkudziesięciu niezależnych działaczy, którzy w lipcu 1979 r. podpisali Kartę Praw Robotniczych.

W maju 1979 r. znalazł zatrudnienie w „Elektromontażu” Gdańsk.

18 grudnia 1979 r. podczas wiecu zorganizowanego w rocznicę krwawych wydarzeń z 1970 r., przemawiając do kilku tysięcy ludzi przed bramą nr 2 Stoczni Gdańskiej, gdzie zginęli stoczniowcy, wezwał do zbudowania w tym miejscu pomnika.

W styczniu 1980 r. wszedł w skład nieformalnej Komisji Robotniczej, która starała się bronić zwalnianych z „Elektromontażu” pracowników; m.in. z tego powodu i udziału w manifestacjach w lutym 1980 r. został wyrzucony z „Elektromontażu”. Przez następne miesiące pozostawał bez pracy – dopiero po strajkach sierpniowych, we wrześniu 1980 r., ponownie zatrudniono go w Stoczni Gdańskiej.

14 sierpnia 1980 r. po wybuchu strajku w Stoczni Gdańskiej dołączył do inicjujących go działaczy WZZ i stanął na czele komitetu strajkowego. Dwa dni później został przewodniczącym Międzyzakładowego Komitetu Strajkowego, który opracował 21 postulatów strajkowych. Wśród nich na pierwszym miejscu znalazło się żądanie prawa do wolnych związków zawodowych.

31 sierpnia 1980 r. w sali BHP Stoczni Gdańskiej podpisał wraz z wicepremierem Mieczysławem Jagielskim Porozumienia Gdańskie, gwarantujące m.in. powstanie niezależnych i samorządnych związków zawodowych.

We wrześniu 1980 r. opowiadał się przeciwko powstaniu jednego ogólnopolskiego związku zawodowego o strukturze regionalnej. Ostatecznie po powstaniu NSZZ „Solidarność” stanął na czele jego pierwszego organu naczelnego – Krajowej Komisji Porozumiewawczej NSZZ „Solidarność”.

W okresie szesnastu miesięcy istnienia legalnej „Solidarności” uchodził za reprezentanta ugodowej linii wobec władz PRL. Jednocześnie jego krytycy zarzucali mu autokratyczne zapędy i lekceważenie związkowej demokracji. Mimo krytycznych opinii I Krajowy Zjazd Delegatów „Solidarności” wybrał go w październiku 1981 r. na przewodniczącego związku. W tym samym czasie zyskał światową sławę i był określany jako najważniejszy symbol opozycji antykomunistycznej. W 1981 r. został uznany przez tygodnik „Time” za Człowieka Roku.

13 grudnia 1981 r. został internowany. Początkowo przetrzymywano go w rządowej willi w Chylicach pod Warszawą, a następnie przeniesiono do Otwocka. Władze komunistyczne w ramach operacji „Renesans” liczyły na jego współpracę i udział w budowie kontrolowanej przez nie nowej „Solidarności”. Lech Wałęsa nie podjął jednak żadnych zobowiązań. W maju 1982 r. przewieziony został do Arłamowa w Bieszczadach. Wolność odzyskał w połowie listopada 1982 r.

W kwietniu 1983 r. doszło do jego spotkania z członkami podziemnej Tymczasowej Komisji Koordynacyjnej NSZZ „Solidarność”. W maju 1983 r. powrócił do pracy w stoczni jako robotnik. Przez władze traktowany był jako „osoba prywatna”. W czerwcu tego roku w czasie pielgrzymki do Polski spotkał się z nim Jan Paweł II.

5 października 1983 r. Lech Wałęsa otrzymał Pokojową Nagrodę Nobla, co znacznie umocniło jego pozycję. W obawie przed niemożnością powrotu do Polski nie zdecydował się na wyjazd do Oslo. Nagrodę odebrała jego żona i jeden z synów.

We wrześniu 1986 r., po ogłoszeniu przez władze komunistyczne amnestii dla więźniów politycznych, powołał działającą jawnie, choć nielegalnie, Tymczasową Radę NSZZ „Solidarność”. 25 października 1987 r. został przewodniczącym Krajowej Komisji Wykonawczej NSZZ „Solidarność”, która powstała w miejsce Tymczasowej Komisji Koordynacyjnej i TR.

W maju 1988 r. przyłączył się do strajku w Stoczni Gdańskiej. Latem, kiedy Polskę ogarnęła kolejna fala strajków i protestów, zgodził się na podjęcie rozmów z przedstawicielami władz.

31 sierpnia 1988 r. – w ósmą rocznicę podpisania Porozumień Gdańskich – doszło do poufnego spotkania Wałęsy z szefem MSW gen. Czesławem Kiszczakiem. Uczestniczyli w nim również bp Jerzy Dąbrowski i sekretarz KC Stanisław Ciosek. Warunkiem rozpoczęcia rozmów na temat „okrągłego stołu”, postawionym przez stronę rządową, było zakończenie strajków. Cel ten udało się osiągnąć w pierwszych dniach września.

Przełomowe znaczenie dla uznania Wałęsy za partnera politycznych rozmów miał też jego udział w debacie telewizyjnej z szefem oficjalnego OPZZ Alfredem Miodowiczem, w listopadzie 1988 r. Wbrew oczekiwaniom władz zakończyła się ona przytłaczającym zwycięstwem Wałęsy.

18 grudnia 1988 r. stanął na czele Komitetu Obywatelskiego powołanego przy Przewodniczącym NSZZ „Solidarność”. W prowadzonych od lutego do kwietnia 1989 r. rozmowach okrągłego stołu stał na czele delegacji opozycji. W wyniku rozmów ponownie została zalegalizowana „S”, a także rozpisano wybory do Sejmu i Senatu. Do parlamentu w wyborach z 4 czerwca dostali się prawie wszyscy kandydaci Komitetu Obywatelskiego „Solidarność” – wcześniej każdy z nich zrobił sobie wyborcze zdjęcie z Wałęsą. Kandydaci popierani przez „S” zajęli również 99 miejsc w Senacie.

Gdy po wyborach na prezydenta został wybrany gen. Wojciech Jaruzelski, a misję tworzenia rządu otrzymał od Sejmu gen. Czesław Kiszczak, Lech Wałęsa wezwał dotychczasowych sojuszników PZPR – Zjednoczone Stronnictwo Ludowe i Stronnictwo Demokratyczne – do zawarcia koalicji z „Solidarnością”. Umożliwiło to powstanie rządu Tadeusza Mazowieckiego, pierwszego niekomunistycznego gabinetu w krajach tzw. bloku sowieckiego. W 1989 r. Lech Wałęsa złożył wizytę w USA, podczas której jako trzeci obcokrajowiec, niepiastujący oficjalnej funkcji, przemawiał w amerykańskim Kongresie. W trakcie wizyty został odznaczony Prezydenckim Medalem Wolności.

W kwietniu 1990 r. na II Zjeździe „Solidarności” ponownie został wybrany na przewodniczącego Związku. Latem 1990 r. dążył do skrócenia kadencji prezydenta Jaruzelskiego. 18 września 1990 r., po spotkaniu z udziałem Jaruzelskiego, Wałęsy i Mazowieckiego zorganizowanym w Domu Arcybiskupów Warszawskich, generał ogłosił, że ustąpi ze stanowiska. W 1990 r. nasilał się konflikt pomiędzy przewodniczącym „Solidarności” a premierem Mazowieckim. Spór i późniejsza kampania wyborcza doprowadziły do rozpadu obozu „S”.

Startując jesienią 1990 r. w przedterminowych wyborach prezydenckich, uzyskał w pierwszej turze 40 proc. głosów, drugie miejsce zajął Stanisław Tymiński. W drugiej turze Wałęsa zdecydowanie pokonał Tymińskiego, zostając pierwszym prezydentem Rzeczypospolitej Polskiej wybranym w powszechnych i demokratycznych wyborach. W trakcie swojej kadencji był szczególnie aktywny na arenie międzynarodowej. W 1992 r. wysunął koncepcję powołania EWG-Bis i NATO-bis – organizacji mających skupiać państwa Europy Środkowej. W maju

1992 r. podczas wizyty w Moskwie podpisał umowę o wycofaniu z Polski wszystkich oddziałów armii rosyjskiej. W pierwotnym tekście umowy pojawił się zapis o zakładaniu polsko-rosyjskich przedsiębiorstw na terenie dawnych sowieckich baz wojskowych. Punkt ten został unieważniony po interwencji premiera Jana Olszewskiego.

W kolejnych wyborach prezydenckich w 1995 r. przegrał z liderem Sojuszu Lewicy Demokratycznej Aleksandrem Kwaśniewskim. Do historii przeszły przedwyborcze debaty telewizyjne, które przesądziły o zwycięstwie kandydata SLD.

Lech Wałęsa jest m.in. autorem wspomnień „Droga nadziei” (1987) i „Droga do wolności” (1991) oraz „Droga do prawdy. Autobiografia” (2008).

Praca domowa:

Odpowiedz pisemnie na pytanie: Czy Twoim zdaniem Lech Wałęsa zasługuje, czy nie na miano wielkiego Polaka.

7.WOS TEAMS

Temat: Podsumowanie wiadomości z rozdziału III

Na podstawie wiadomości z podręcznika str. 66 – 85 wykonaj zadania z testu ze str. 89.

Pomocom przy rozwiązywaniu testu mogą być wiadomości ze str. 88 – Podsumowanie. Wykonane zadania wyślij na adres agawa44@outlook.com lub na Teams – są one na ocenę do 17.12 – jest to praca dla chętnych

8.RELIGIA Teams ZK

Temat: Chrześcijaństwo a świat antyczny. KNO.

Witam Was bardzo serdecznie. Niech będzie Pochwalony Jezus Chrystus...

Podczas jednej z podróży apostołskich, w Atenach, św. Paweł stanął przed niezwykłym wyzwaniem. Miał opowiedzieć o Jezusie i zmartwychwstaniu przed uczonymi filozofami greckimi. Spotkanie to miało miejsce na wzgórzu zwanym Areopagiem.

Opis tego wydarzenia znajdujemy w Dziejach Apostołów.

„W Atenach Paweł burzył się wewnątrz na widok miasta pełnego bożków. Niektórzy z filozofów epikurejskich i stoickich rozmawiali z nim: «Cóż chce powiedzieć ten nowinkarz?» – mówili jedni, a drudzy: «Zdaje się, że jest zwiastunem nowych bogów» – bo głosił Jezusa i zmartwychwstanie. Zabrali go i zaprowadzili na Areopag, i zapytali: «Czy moglibyśmy się dowiedzieć, jaką to nową naukę głosisz? Bo jakieś nowe rzeczy kładziesz nam do głowy (...)». «Mężowie ateńscy – przemówił Paweł, stanąwszy w środku Areopagu – widzę, że jesteście pod każdym względem bardzo religijni. Przechodząc bowiem i oglądając wasze świątynie jedną po drugiej, znalazłem też ołtarz z napisem: 'Nieznanemu Bogu'. Ja wam głoszę to, co czcicie, nie znając. Bóg, który stworzył świat i wszystko, co w nim istnieje, On, który jest Panem nieba i ziemi, nie mieszka w świątyniach ręką zbudowanych i nie odbiera posługi z rąk ludzkich, jak gdyby czegoś potrzebował, bo sam daje wszystkim życie i tchnienie, i wszystko. On z jednego [człowieka] wywiódł cały rodzaj ludzki, aby zamieszkiwał całą powierzchnię ziemi. Określił [im] właściwe czasy i granice zamieszkania, aby szukali Boga; może dotkną Go i znajdą niejako po omacku. Bo w rzeczywistości jest On niedaleko od każdego z nas. W Nim bowiem żyjemy, poruszamy się i jesteśmy, jak to powiedzieli niektórzy z waszych poetów: 'Jesteśmy bowiem z jego rodu'. Będąc więc z rodu Bożego, nie powinniśmy sądzić, że Bóstwo jest podobne do złota albo do srebra, albo do kamienia, wytworu rąk i myśli człowieka. Nie biorąc pod uwagę czasów nieświadomości, wzywa Bóg teraz wszędzie i wszystkich ludzi do nawrócenia, dlatego że wyznaczył dzień, kiedy to sprawiedliwie będzie sądzić świat przez Człowieka, którego na to przeznaczył, po uwierzytelnieniu Go wobec wszystkich przez wskrzeszenie Go z martwych». Gdy usłyszeli o zmartwychwstaniu, jedni się wyśmiewali, a inni powiedzieli: «Posłuchamy cię o tym innym razem». Tak Paweł ich opuścił. Niektórzy jednak przyłączyli się do niego i uwierzyli. Wśród nich Dionizy Areopagita i kobieta imieniem Damaris, a z nimi inni”. (Dz 17,16.18-20.22-34)

W Grecji kultura stała na bardzo wysokim poziomie: kwitła filozofia, rozwijała się literatura. W wymiarze religijnym charakterystyczny był politeizm, czyli wielobóstwo. W Atenach istniało wiele świątyń, ołtarzy i posągów poświęconych obcym bogom, co wewnątrz oburzało Pawła. Podjął rozmowę z Grekami o Jezusie, wykorzystując fakt, że jeden z wielu ołtarzy poświęcili również „Nieznanemu Bogu”.

Święty Paweł przełamuje schematy myślenia greckiego. Wyjaśnia słuchaczom, że ów Nieznany Bóg jest Stwórcą całego świata i panuje nad nim. Nie jest więc związany z żadnym miejscem, bo do Niego należy cały świat. Nie potrzebuje ludzkich darów, bo sam daje życie. Bóg jest też Panem historii. Cała ludzkość została przez niego stworzona.

Starożytni Grecy wierzyli, że każdy naród ma swoje odrębne pochodzenie, a więc i osobnego boga, który jest jego stwórcą. Paweł mówi o szukaniu jedyne prawdziwego Boga przez wysiłek woli. To oznacza, że człowiek jest zależny od Niego, ma Go czcić i służyć Mu. Wreszcie Paweł mówi o Jezusie Chrystusie i wskazuje konieczność nawrócenia, czyli porzucenie dawnego, a przyjęcie nowego sposobu życia.

Areopag, w którym św. Paweł wygłosił swoją mowę, przeszedł do historii jako miejsce spotkania różnych kultur i religii. Ateńczycy gromadzili się na nim, aby posłuchać czegoś nowego. Było to również miejsce posiedzeń przedstawicieli rady miejskiej.

Paweł głosił tu Ewangelię, używając języka odpowiedniego i zrozumiałego w tym środowisku. Nic Grekom nie nakazywał, ale poszukiwał tego, co w świecie pogańskim może być wspólnego z chrześcijaństwem, szukał wspólnych wartości. Doceniał swoich słuchaczy i podejmował z nimi dialog. Chociaż pozornie wydaje się, że w rozmowie z filozofami na Areopagu Paweł poniósł klęskę, to jednak spotkanie to było bardzo ważne. Było to pierwsze wystąpienie św. Pawła w miejscu publicznym, skierowane do szerokiego kręgu słuchaczy.

Święty Jan Paweł II w encyklice *Redemptoris missio* wyjaśnia, że Areopag stał się symbolem.

Po dwudziestu wiekach mamy nowe obszary działalności człowieka, w których należy głosić Ewangelię.

Co jest współczesnym „areopagiem”?

Święty Paweł głosił Jezusa poganom dostępnymi w tamtych czasach środkami przekazu. Obecnie w coraz szybciej zmieniających warunkach życia, spowodowanych przez postęp techniczny, zadaniem chrześcijan również jest głosić Ewangelię. Od czasów antycznych w tym względzie nic się nie zmieniło, ale konieczna jest zmiana formy, aby móc dotrzeć z Dobrą Nowiną do każdego człowieka i by przeniknęła wszystkie dziedziny życia.

Paweł poświęcił swoje życie głoszeniu Ewangelii. Jego kolejne podróże misyjne (cztery) za każdym razem zataczały coraz szerszy zasięg. Podczas tych wypraw Paweł doświadczył wielu trudności i niebezpieczeństw, a nawet zagrożenia życia. Wszystko po to, aby głosić Ewangelię wszędzie tam, gdzie udawało mu się dotrzeć. Były to obszary zamieszkałe przez narody należące do Imperium Rzymskiego.

– Na jakim poziomie była kultura rzymska w stosunku do państw podbitych?

– Jaka religia panowała na terenie Imperium?

Rzym uchodził w tamtym czasie za najważniejsze miasto na świecie. Był stolicą państwa z bardzo bogatym dorobkiem kulturalnym w dziedzinie literatury, malarstwa, rzeźby, filozofii i teatru. W Imperium wyznawano wielobóstwo. Warto dodać, że bardzo istotny wpływ na kulturę rzymską miała kultura grecka, którą Paweł znał bardzo dobrze.

W głoszeniu Ewangelii bardzo pomocne okazało się staranne wykształcenie św. Pawła. Znał powszechnie używane wówczas języki oraz dorobek naukowy swoich czasów. Umożliwiło mu to wejście w dialog z ludźmi o odmiennej niż żydowska kulturze i religii. Paweł, odcinając się od politeizmu, głosił Ewangelię i zakładał gminy chrześcijańskie. Za pomocą listów pisanych do gmin rozwiązywał pierwsze problemy dotyczące dyscypliny i

wiary. Listy te możemy znaleźć w Nowym Testamencie. Na ewangelizowanych przez niego terenach chrześcijaństwo przyjmowało specyficzną, uzależnioną od tamtejszej kultury formę. To dzięki jego misjom w basenie Morza Śródziemnego chrześcijaństwo dotarło do Europy. Państwa europejskie bardzo obficie czerpały z kultury antycznej: rzymskiej i greckiej. Narody, które przyjmowały chrześcijaństwo od misjonarzy należących do tych kultur, przejmowały ich łacińskie bądź greckie elementy.

Obecnie również jest wiele narodów pogańskich, które nie słyszały orędzia Ewangelii. Terenami misyjnymi są dzisiaj Afryka i Azja oraz częściowo Ameryka Południowa (Amazonia).

Stanowią one wyzwanie dla Kościoła, który posyła na te obszary swoich misjonarzy. Ich zadaniem jest przyprowadzić ludzi do Jezusa. Każdy z misjonarzy, podobnie jak Paweł prawie dwa tysiące lat temu, stoi przed wyzwaniem inkulturacji. W misyjnych zakątkach świata żyją ludzie o odmiennej niż w Europie kulturze, mentalności, sposobie wartościowania. Aby Dobra Nowina była przez nich właściwie przyjęta, musi być przekazana w formie dla nich zrozumiałej, a jednocześnie w taki sposób, aby nie został zagubiony sens orędzia Ewangelii.

Inkulturacja - oznacza przeniknięcie do kultury. Jest to proces trwający nieraz wiele lat.

„Proces inkulturacji polega na stopniowym wcielaniu się Ewangelii w kulturę. Niektóre wartości kulturalne należy przekształcić i oczyścić, i dopiero wtedy będą mogły się stać częścią kultury autentycznie chrześcijańskiej. Z drugiej strony jest wiele kultur, w których wartości chrześcijańskie mogą się łatwo zakorzenić. Inkulturacja rodzi się z szacunku należnego zarówno Ewangelii, jak i kulturze, w której jest ona głoszona i przyjmowana”. (Jan Paweł II, Encyklika „Ecclesia in Oceania”, 16)